

Morten Kjærums personlige politiske felttog? Hvorfor skal statskassen gøre det? Hvorfor kan han ikke deltage i debatten på lige fod med alle andre, der ønsker at deltage i den almindelige politiske debat?

Når vi har det som udgangspunkt – og derfor har jeg også taget Menneskerettighedscenteret ind i debatten i forhold til det med at gøre op med smagsdommere, med folk, der ønsker at tryne debatten, en fri debat i Danmark – så er det jo bl.a. med baggrund i udtalelser, som Morten Kjærum tidligere er kommet med. Det var så dengang, indenrigsministeren hed Thorkild Simonsen, og nogle socialdemokratiske borgmestre ønskede udlændingeloven strammet, hvor Morten Kjærum siger, og nu citerer jeg fra Jyllands-Posten den 20. december 1999:

»I stedet for at skribe på mere lovgivning skulle borgmestrene hellere gå ind i en aktiv dialog med Integrationsrådet og indvandrere i deres egne kommuner og sætte nogle målsætninger op for, hvad kommunen vil.«

Et helt almindeligt politisk udsagn, som ikke har noget at gøre med, at man har forsket i nogle konventioner og fundet ud af: Her kan vi lave lovgivning, her kan vi ikke, her må vi advare politikerne, her er der ingen problemer. Det, der kommer til udtryk, har overhovedet ikke noget at gøre med forskning i menneskerettigheder, som ellers er så vigtigt, hører vi. Nej, det er alene en almindelig politisk tilkendegivelse.

Et sted senere, det var sidste år i Aktuelt den 4. april, hvor direktør Morten Kjærum udtaler, og jeg citerer:

»»Regeringen har givet« – det var altså den daværende regering, skulle jeg hilse og sige – »Dansk Folkeparti lov til at sætte dagsordenen og har ikke forsøgt at gå imod de negative billeder, som højrefløjen hele tiden skaber af indvandrere og flygtninge,« siger Morten Kjærum.«

Men han deltager jo på fuldstændig lige fod med alle mulige andre i en almindelig politisk debat. Det er ikke et spørgsmål om, at han har forsket i en konvention og sagt, at her er der et problem; nej, han deltager. Og det er jo det, der onsdag den 28. november sidste år får B.T. til at konkludere ting som de her, også Morten Kjærums ageren i forbindelse med valgkampen og umiddelbart efter valget, og til at skrive følgende i et portræt af Morten Kjærum:

»En ting er, at Kjærums udtalelser er meget farlige i forhold til at bevare opbakningen til et

demokratisk system – symboliseret af den meget høje danske valgdeltagelse. Noget helt andet er, at det er mere end tvivlsomt, om hans udsagn står til troende. For i virkeligheden kan menneskerettighedskonventionerne tolkes meget bredere end den rigide tolkning, Kjærum konsekvent anlægger. ... I stedet for at dække sig ind under »ekspertens« neutrale kappe burde den stærkt subjektive Kjærum kæmpe med åben pande i et politisk parti. F.eks. i Det Radikale Venstre.«

Det parti, som – i parentes bemærket – i øvrigt har rejst debatten her i dag.

Det er sådan nogle ting, som jeg giver udtryk for her, der er baggrunden for, at når vi skal diskutere en sanering af råd og nævn og centre, når vi skal gøre op med smagsdommeri, når vi igen skal have genskabt den fri debat også om udlændingeforhold, så er det, vi synes, at det er ganske naturligt også at diskutere Menneskerettighedscenteret.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det her er simpelt hen klamt at høre på, og jeg ser frem til, at regeringen lægger klar afstand til den personfikserede del af debatten.

Kl. 15.05

Så tror jeg lige, at jeg skal underholde ikke bare hr. Thulesen Dahl, men også Folketinget om Paris-principperne, for så vil han kunne forstå, at det er en politiserende virksomhed, ellers så passer han ikke sit arbejde.

F.eks. står der, at anbefalingerne i forbindelse med implementeringen af konventionerne bl.a. kan vedrøre vedtagelse af ny lovgivning, det er retspolitisk; ændringer af eksisterende lovgivning, det er retspolitisk; og/eller vedtagelse af ændringer af administrative regler og praksis. Det er alt sammen det, han har gjort, og det, som han her er blevet citeret for.

Derudover står der, at man frit skal kunne publicere sine anbefalinger og rapporter og i øvrigt have adgang til at forholde sig til den offentlige mening – det vil sige, befolkningen, enten direkte eller gennem pressen – og endelig står der, at han skal arbejde for at bekæmpe alle former for diskrimination, især racediskrimination, og herved kommer man selvfølgelig til at træde nogle over tærerne, som mener, at det er lige præcis det, de skal have lov til at udfolde frit: racediskrimination.